

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **R. P.**, zast. JUDr. Milanem Davidkem, advokátem, se sídlem Stallichova 931/11, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2013, č. j. 2 Ad 66/2012 - 315,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2013, č. j. 2 Ad 66/2012 - 315, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4. 5. 2012, č. j. 2012/12165-421, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 17. 1. 2012, č. j. ABE-87011/2011-04/A2, kterým byla provedena oprava písemného vyhotovení rozhodnutí úřadu práce ze dne 9. 11. 2011, č. j. ABE-9736/2011-04/A2, tak, že jeho část „*nepříznává podporu v nezaměstnanosti ode dne: 9. listopadu 2011*“ po opravě zní: „*nepříznává podporu v nezaměstnanosti ode dne: 13. října 2011*“.

Podání žalobkyně směřující proti tomuto rozhodnutí Městský soud v Praze usnesením ze dne 9. 9. 2013, č. j. 2 Ad 66/2012 - 315, odmítl. V odůvodnění soud uvedl, že usnesením ze dne 22. 2. 2013 vyzval ustanoveného zástupce žalobkyně k odstranění vad podání a poskytl mu přiměřenou lhůtu 21 dnů s poučením, že pokud nebude podání v této lhůtě doplněno, soud jej odmítne. Na žádost zástupce žalobkyně soud přípisem ze dne 21. 3. 2013 prodloužil lhůtu k doplnění do 22. 4. 2013. Zástupce žalobkyně dne 2. 5. 2013 zaslal pouze listinné doklady o příjmu žalobkyně, podání však ve stanovené lhůtě, ani do doby rozhodnutí soudu nedoplnil. Městský soud v Praze proto podání podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), s odkazem na § 37 odst. 5 téhož zákona odmítl.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost. V doplnění kasační stížnosti namítala, že její zástupce e-mailovou zprávou dne 22. 4. 2013 požádal o prodloužení lhůty s tím, že žalobu doplní ihned poté, co bude zdravotně v pořádku. Dne 30. 4. 2013 bylo doplnění předáno na podatelnu Městského soudu v Praze a zřejmě z technických důvodů na straně soudu nebylo založeno do spisu. Stěžovatelka konstatovala, že k odmítnutí žaloby nebyly zákonné důvody, a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. K doplnění kasační stížnosti stěžovatelka připojila kopii doplnění žaloby opatřenou podacím razítkem Městského soudu v Praze s datem 30. 4. 2013 a vytištěnou e-mailovou zprávu ze dne 22. 4. 2013.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila v doplnění kasační stížnosti. Ačkoliv stěžovatelka uvedla důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), c), d) a e) s. ř. s., usnesení o odmítnutí žaloby lze napadnout pouze z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Ad 66/2012 Nejvyšší správní soud zjistil, že tento spis byl dne 8. 4. 2013 odeslán zdejšímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 7 As 7/2013 (datum doručení 11. 4. 2013). Podle doručenky založené ve spisu Městského soudu v Praze byla následně Nejvyššímu správnímu soudu dosílána písemnost (datum doručení 6. 5. 2013). Dne 29. 5. 2013 byl spis sp. zn. 2 Ad 66/2012 vrácen Městskému soudu v Praze, avšak bez dosílané písemnosti.

Ze spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 7/2013 vyplynulo, že dne 6. 5. 2013 bylo zdejšímu soudu k založení do spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Ad 66/2012 doručeno doplnění žaloby, které zástupce stěžovatelky podal u Městského soudu v Praze dne 30. 4. 2013. Příslušná pracovnice Nejvyššího správního soudu však doplnění žaloby založila pouze do spisu Nejvyššího správního soudu, kde jej ponechala i po skončení řízení o kasační stížnosti.

Na základě těchto zjištění Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka dne 30. 4. 2013 doručila Městskému soudu v Praze podání, jímž svou žalobu doplnila. Tím byl vyvrácen základní předpoklad, ze kterého Městský soud v Praze při svém rozhodování vycházel, totiž nedoplnění žaloby ve stanovené lhůtě, ani do rozhodnutí o odmítnutí podání.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 10. 2011, č. j. 8 As 24/2011 - 60, dostupném na www.nssoud.cz, vyslovil, že „[p]okud krajský soud při úvaze, zda podání žalobce obsahuje všechny náležitosti (§ 71 s. ř. s.), aby bylo soudně projednatelné, nedopatřením nepřiblídně k „doplnění žaloby“, je třeba jeho rozhodnutí o odmítnutí žaloby zrušit bez ohledu na to, zda tímto doplněním byly nedostatky žaloby fakticky odstraněny, či nikoli. Takové posouzení následně náleží krajskému soudu.“

Srovnatelná situace nastala rovněž v projednávané věci, kde Městský soud v Praze v důsledku pochybení pracovnice Nejvyššího správního soudu nenalezl ve svém spisu doplnění žaloby podané zástupcem stěžovatelky dne 30. 4. 2013, tj. více než čtyři měsíce před vydáním napadeného usnesení. Zmíněné pochybení rozhodně nemůže jít k tíži stěžovatelky.

Nejvyššímu správnímu soudu v souladu s citovaným judikátem nepřísluší činit jakékoliv závěry o tom, zda podání stěžovatelky ze dne 30. 4. 2013 odstranilo nedostatky žaloby způsobem a v rozsahu požadovaném v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2013, či nikoliv.

pokračování

Nejvyšší správní soud rovněž není oprávněn nahrazovat úvahy Městského soudu v Praze ohledně včasnosti doplnění žaloby a toho, zda v řízení bylo či nebylo možno pokračovat.

V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na svou konstantní judikaturu, podle které „[j]estliže účastník řízení doplní své podání sice po lhůtě stanovené soudem k tomuto doplnění, avšak ještě předtím, než soud ve věci rozhodl, nejsou bez dalšího splněny podmínky pro odmítnutí návrhu podle § 37 odst. 5 s. ř. s.; v takových případech je třeba vždy zkoumat, zda pokračování v řízení brání pouhá skutečnost, že nedostatek nebyl odstraněn včas.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, č. j. 2 Azs 117/2004 - 54, publikovaný pod č. 648/2005 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).

V odůvodnění citovaného rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil, že lhůtu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je třeba považovat „... za lhůtu soudcovskou a z jejího nedodržení není možno automaticky ze zákona dovozovat možnost, resp. povinnost soudu k pozdějšímu doplnění nepřihlédnout. Takový výklad by navíc činil nadbytečným požadavek posouzení, zda pro uvedený nedostatek nelze pokračovat v řízení. Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že v případech, kdy účastník řízení doplní své podání sice po lhůtě stanovené soudem k tomuto doplnění, avšak ještě před vydáním samotného rozhodnutí ve věci, nejsou bez dalšího splněny podmínky pro odmítnutí návrhu podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť v takových případech je třeba v souladu s cit. ustanovením vždy zkoumat, zda pouhá skutečnost, že nebylo doplněno ve lhůtě, brání soudu pokračování v řízení, resp. rozhodnutí ve věci. Lze přitom předpokládat, že tak tomu bude ve skutečně výjimečných případech.“

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka před rozhodnutím Městského soudu v Praze o odmítnutí podání svou žalobu doplnila a Městský soud v Praze - nikoliv vlastním pochybením - k tomuto podání nepřihlédl a v napadeném usnesení se s ním nevypořádal. To ovšem činí napadené usnesení nezákonným ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2013, č. j. 2 Ad 66/2012 - 315, podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je Městský soud v Praze podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán. Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. Městský soud v Praze v novém rozhodnutí rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2013

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu